

НЕ ПРЕСТАВИ НА УМАТЪ СИ ПО НАПРЕШЪ. У-
 ЧЪВА ГИ ОТЪ ПОГРЪШКИ, СКАЗА ИМЪ ДА СПИ-
 ШАТЪ ЗА СЕБЕСИ, ЗА ДЪШЪТЪ НИ, ЗА НЕКОТО,
 И ЗА ЯДА, КОЛКОТО НИКОИ НЕ МОЖЕШЕ НИКО-
 ГА ДА НАЪЧИ, АКО НЕ ЗАПОВѢДЪВАШЕ БОГЪ НА
 ОНША СВАТЪИ ЧЕЛОВѢЦЪ ДА СПИШАТЪ СВАТОЕ
 ПИСАНІЕ. ВЪ ПИСАНІАТА НАЪЧИ НЪ БОГЪ, КОЛ-
 КОТО Е НЪЖНО ДА ЗНАЕМЕ ЗА ДА РАЗУМѢМЕ,
 КАККО ТРЕБЕ ДА ПРАВИМЕ ТА ДА ОТВѢГНЕМЕ
 ОТЪ МЪКЪЖТА, И ДА СА ПРИДГОТОВИМЕ ДА ИДЕМЕ
 НА НЕКОТО, КАТО УМРЕМЕ.

І. О, МАМО, КОЛКЪВА Е БОГЪ ДОКРЪ, ЗАЩОТО
 НИ ДАДЕ СВАТОЕ ПИСАНІЕ!

М. ОТИСТИНА, СЪНЕ МОЙ: И КОЛКОТО ПОВЕЧЕ
 УЧИШЪ ОНІА НѢЩА КОИТО СА СОДЕРЖАВАТЪ ВЪ
 НЕГО, ТОЛКЪВА ПОВЕЧЕ ЩЕ НАЪЧИШЪ ЗА БОГА,
 И ЗА САМЪ СЕБЕСИ. И АКО ОБЪЧАШЪ СВАТОЕ
 ПИСАНІЕ, И ПРАВИШЪ КОЛКЪТО ТЕ ПОЪЧАВА, ЩЕ
 ГО ПОЗНАЕШЪ ЧЕ Е ПО ДОБРО ОТЪ СИЧКИТЪ
 КНИГИ: ЩЕ ТИ СА ВИДИ ЧЕ Е ОТИСТИНА, СИРѢЧЬ
 ПРЕДРАГО ПОСЛАНІЕ ОТЪ НЕКЕСНАГО ТИ ОТЦА:
 ЩЕ ТИ СА ВИДИ, ЧЕ ТИ ГОВОРИ ВЪ СЕКА СТРА-
 НИЦЪ, ЧЕ Е БЛИЗЪ ПРИ ТЕБЕ, ЗА ДА ТЕ ПОЪЧА-
 ВА, ДА ТЕ НАСТАВЛАВА, ДА ТЕ СОВѢТЪВА, И ДА
 ТИ ПОМАГА. ЯКО АЗЪ УМРА, И СИЧКИТЕ ТИ ПРИА-